

2. Megvalósítási útvonalak

Érdekelte kollégáimmal javaslatot tettünk a Tisza-Duna Rt. megalakítására az az állásfoglalást kértünk a Kormánytól a kapható koncessziók tartalmára. Pontosan tudnunk kell, hogy milyen ígervényekkel indítható az Rt. alapítása, a tagtoborzás. Ismeretes, hogy a Szezei Társaság Rt. alapításakor egykoron Lesseps Ferdinánd az illetékes kormányoktól olyan koncessziókra kapott ígéretet, hogy a Szezei Társaság könnyen megalakulhatott, sőt 1956-ig, az államosításáig sikeresen és sok hasznot hajtóan működött is. Mi most még a válaszra várunk.

A Tisza Bizottság megalakítására vonatkozóan – egyetértve Páldi András nagykövét úr „Tisza konferencia (konceptió)” című még kéziratot javaslatával – célszerűnek látszik, hogy a javasolt Tisza Bizottság létrehozását (legalább a talpraállításáig) Ligetvári Ferenc professzor úr és az MTA Mezőgazdasági és Vízgazdálkodási Bizottsága patronálja, szervezze. Az idézett javaslat szerint és Tóth Lajos rákóczi falvai polgármester úr meghívására az idei őszen, az első ilyen konferencián már választások útján meg is alakulhatna az a Tisza Bizottság, amely jól és ésszerűen egybeforrasztaná és így felerősítené az eddigi tiszteletreméltó kezdeményezéseket, amelyek azonban sajnos sem az egész Tisza-völgyre, sem az összes idetartozó problémára még nem terjedtek ki.

A KETITE elé kitűzött célok megvalósítása természetesen nem egyetlen csapat feladata.

A rövidesen megalakuló Tisza Bizottság rajta fogja tartani a szemét az összes kitűzött és kitűzendő cél megvalósulási menetén, vigyázva, hogy teljesítés közben torzulások ne léphessenek fel illetve ha fellépnének ilyenek, akkor időben kijavíttassanak.

A célok megfogalmazásában a „kell tenni” ige szerepel végig. Ez a fülnek nem igazán kellemes, erőszakosnak tűnő szófordulat, de mert az a meggyőződésem, hogy ezeket a célokat nem lehet kikerülni, a megvalósításukat nem lehet késleltetni vagy a nekifogást halogatni: a 24. órában vagyunk, tehát TENNI KELL! A javaslatom éleslátást, távlatokban gondolkodási akaratot és készséget, hazafiúi összefogást és nemzeti büszkeséget feltételez. Tapasztalataim szerint mindez elővárásolható belőlünk.

„És hát a Dunáról mit mondjak”

A hazugság mindig a bomlás csíráját hordja magában. A hazugságok eltávolítása a nemzet múltjából, közvéleményéből, eszmevilágából minden másnál inkább nemzetevelő, és nemzetépítő tevékenység. A Reális Zöldek meggyőződése, hogy országunk tönkremenésének legutolsó elindítóit 1989-ben a Nemzeti Kerekasztal körül ülő politikai erők voltak azzal, hogy a Duna-kör által megjelenített szellemi és erkölcsi fertővel azonosultak, és azt a nagypolitika szintjére emelték. Azáltal, hogy a média közzétette a Duna-kör hazugság-áradatát, elterelte arról a megtévesztett közvélemény figyelmét, hogy nemcsak a szabadság és a függetlenség érték, hanem az is, amit az elmúlt évtizedekben, a diktatúra árnyékában felépítettek.

Állításunk alátámasztására a Magyar Nemzet 1998. március 2. számából idézünk:

A Duna-charta és a Duna Kör által szervezett erőműellenes tüntetés politikai szempontból igen komoly üzenetértékkel bír, hiszen a Duna ügyében tiltakozó több tízezer ember között az MSZP-n kívül valamennyi párt vezető képviselői is feltűntek saját zászlajuk alatt. A rendezvényen jelen volt családijával együtt a Fidesz majd teljes vezérkara, MDF-es és kisközgazdász vezetők, de a menetben látni lehetett néhány SZDSZ-es volt, és mai képviselőt, valamint több '56-os szervezet tagját is. A tüntetés mindvégig nyugodt volt, a bekiabálások és a transzparenszek azonban nem nélkülözték az ironiát és a maró gúnyt: "Tovább a sztálini úton!" "Szigetköz: Tiszta, száraz érzés!" "A halakat kitömik, ugye?" "Dunát kérünk, nem csókot, váltsátok le Nemcsókot!" "Vizet a Dunába, vodkát a Gyulába!" "Gátakat adunk álmainknak." "Duna-gát - Duna-gate?" "Gyula, büzlik a Duna!" "Gyula vitéz télen, nyáron, Dunát árul olcsó áron." "Duna-árulók!" - ilyen és hasonló feliratokkal vonult a tömeg az Országgyűlés épületéhez, ahol felolvasták a számos szervezet által aláírt kiáltványt.

Lányi András filmrendező beszédében rámutatott: már megint mi vagyunk az utolsó családja egy elavult, kártékony, technokrata gondolkodásnak, amely minduntalan a természetet akarja legyőzni, de csak az életet pusztítja el. Felhívta a figyelmet, ebben az évszázadban most fordult elő először, hogy egy nemzetközi bíróság nem a kárunkra döntött, s erre a magyar kormány egy megalázó, vesztünköt okozó szerződést köt. Megismételte: a hágai ítélet mindkét felet mentesítette a további építkezéstől, a kölcsönös kártérítések alól. Sajnos a magyar kormányfő semmibe veszi az ítéletet és azt a magyar álláspontot, amelyet tíz éven keresztül képviselt az ország, azaz hogy nem akarunk gátat a Dunára - tette hozzá. Karátson Gábor író arról beszélt egyebek között: ez a kormány saját kérlelhetetlenségét mutatta ki azzal, hogy pénteken megállapodott

az eredeti "sztalinista" terv, az erőműépítés befejezéséről. A környezetvédő szerint amennyiben megvalósul az ivóvízkészletet tönkretévő terv, olyanná válik a csúcsra járatott erőműrendszer tározóinak vize, mint egy hatalmas, fertőzött vízű véce, amelyet naponta kétszer lehúznak. (varjú)

A Reális Zöldek 2007. szeptember 25-én, a „Hágai Ítélet” tízéves évfordulóján tudományos tanácskozást tart. Ezen a rendelkezésre álló időkeretben mindenki elmondhatja véleményét. Lányi András is, hogy az ítéletet, ahol a szlovák álláspont 7:1 re nyert a magyarral szemben, miért tartotta jó eredménynek. Akár még Karátson Gábor is kifejtetheti, miért nevezte „sztalinistának” azt a tervet, amelyet még a Magyar Királyi Vízterőhivatal kezdeményezett 1942-ben, Vitéz Nagybányai Horthy Miklós kormányzósága, és Kállay Miklós miniszterelnöksége alatt.

A Magyar Nemzet tudósított a Reális Zöldek ellentüntetéséről is.

A járókelők és a sajtó képviselőinek kérdéseire válaszoltak a Reális Zöldek Klub vezetői a Vörösmarty térré meghirdetett tüntetésükön, amelyen csak néhány érdeklődő jelent meg. Juhos László elnök arra figyelmeztetett: az osztrákok a Bécs közelében megépített vízi erőminél hasznosították azokat a vízierőműegységeket, amelyeket eredetileg Nagymarosra rendeltünk tőlük. A nagymarosi erőmű lemondása miatt nagy összegű kártérítést kell fizetnünk az osztrákoknak. A Reális Zöldek Klub üdvözli a pénteken Pozsonyban aláírt keretmegállapodás-tervezetet, mert az lehetőséget ad arra, az eredeti terveket megközelítő módon építsék fel az erőműrendszert. A klub hangsúlyozza: a vízi erőművek rendkívül környezetkímélő energiatermelést valósítanak meg. Juhos rámutatott: a magyar állkörüzetvédők hazugságai vezettek ahhoz, hogy a szlovákok megépítették a C variánst, így a "Duna kulcsa" átkerült Dunakilitiből Dunacsúnra.

Tíz év nem nagy idő, olvasóink eldönthetik kinek volt igaza. Mi úgy tízezerre tesszük a vízlépcső ellen tüntetők számát. Ha a tüntetés igaznak éppen nem bizonyult állításai nyomán hatalomra került Orbán kormány egyezsége köt, akkor még Nagymaros nélkül is, a Bösi létesítményből évi egymilliárd kilowattóra illetné meg hazánkat. Rövid fejszámolással adódik, hogy a tízezer tömeg, minden egyes tagja eddig egymillió kilowattóra villanyt tüntetett el. Magyarországon többször nyertek már választást, kékcédulával, hazugsággal és más etikailag kifogásolható fortéllal. Ha majd ükunokáink értékelik az eseményeket, az is megtörténhet, hogy a pannon pumát kiscicának tekintik a Dunakörből kikelt politikusok által sulykolt „sztálini terv” mellett.